

Ensamhet

Det är ensamt
utan en vän,
men ensammast
är den,
som saknar sig själv,
som ingen har
där inne,
att drömma med,
att strida för.

Ett vakuum utan
ljus och mörker,
ett jämnrått barbari
av mekaniskt liv.
En glädje utan rot,
förtorkad och förkrympt,
gödslad med pengar,
och senaste prylen.

Den som har
sig själv,
är aldrig ensam,
vandrar långt
på hemlig stig,
där tanken lever
stort och fritt.
En gemenskap
som är du,
som följer dig
överallt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Henriksson med Poeter.se id #233268 innehar upphovsrätten